

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy hóra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
int. zendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi fel

Jellemző kortesfogások.

Pécs, 1896. október hó 16 án

Megtörtént a felvonulás a választási harcra az egész vonalon s az ellenzék táborában — úgy a megyében, mint a városban — pezsgő eleveenség s duzzadó erővel párosult férfias önbizalom uralkodik, míg a kormánypánton a vezetők izgatott kapkodása s a pórásra fűzött közlegények csüggedt lemondása jellemzi a helyzetet.

Különösen Pécs városára áll ez, hol a polgármester pártja napról-napra változó taktikával iparkodik az ellenzék zárt sorait megbontani, de minden rohama csuf vereséget szenved, mert két hatalmas fegyverünk van ellenükben: a polgárok józansága és önérzetes függetlensége.

Az első eszköz, a melylyel a független polgárságra hatni vélték, jelöltjük tömjénezése volt. Odaállították Aidinger, mint valami világra szóló portentumot, akinek számára immár szűk lett Macedonia s akit ha felküldünk az ország házába, hát az egész ország szeme halás pillantással fog majd Pécs városa felé tekinteni, hogy a hazát ilyen óriás tehetséggel megajándékoztuk; hiszen a közigazgatási javaslatokat sem merik addig beterjeszteni a Ház asztalára, míg Aidinger a törvényhozásban nem ül, mert az ő erős vállainak támogatása nélkül hogyan is lenne képzelhető ily korszakos alkotásnak dülőre juttatása.

Tiszteletteljes csudálkozás moraja fog végig vonulni a hazán Pécs város hazafias

önzetlensége fölött, hogy a mikor ilyen világszóló férfiut mondhat a magáénak, lemond róla s odaajándékozta a hazának. Pécs városát már boldogította, boldogítsa most a hazát!

De a haza sem lesz hálátlan s ezért a mi nagy önzetlenségünkért el fog árasztani minden elképzelhető jóval: kapunk egyetemet, fővámmihivatalt, vasuti igazgatóságot, dohánygyárat stb. stb. — sőt talán még bolondokházát is, hogy legyen hová becsukni azokat, akik mindezt el is hiszik.

No de szerencsére ezt az utóbb említett intézetet nem kell majd valami tulajdonságos nagyra szabni, mert nagyon csekély az ily hiszékenyek száma: a sippal-dobbal csinált zajos önreklám tehát csütörtököt mondott.

Előkerült tehát a kormánypárt fegyvertárából a már oly sokszor bevált ámitás és megfélemlítés fegyvere. A kormánypárt jelöltje egyuttal a város mindenható és erélyes polgármestere s ez a hirhedt „erély“, amely a közgyűlési teremben az ellenvélemény durva ledorongolásában, a hivatalban pedig hatalmi erőszakban szokott nyilvánulni, két élő fegyver a választók megfélemlítésére.

Aidinger saját emberei háznak azzal a kortesfogással, hogy csak szavazzanak rá a választók, mert másképp a város soha sem szabadul meg tőle; ha egyszer képviselő lesz, akkor legalább majd a városházán lesz ur a polgárság s nem a polgármester diktál abszolút hatalommal a

polgárságnak. — Ahol pedig ez a kecsesgató kilátás nem gyakorolja a kívánt hatást, ott előállnak a megfélemlítés fegyverével s borzadózva emlegetik, hogy ha a polgármester meg talál bukni, akkor jaj lesz mindazoknak, akik ellene szavaztak, polgármesteri nagy hatalmával lesújtja, tönkreteszi, földönfutókká teszi az ellenpárt valamennyi tagját csalágotul; de még győzelme esetén is reszkessenek az ellenzékiek, mert vissza fog még jönni akkor is Aidinger, mint főispán s akkor útni fog a boszu órája azokra, akik utjába álltak az általa óhajtott egyhangú megválasztatásának!

Nagyon jellemző dolog, hogy ilyen kortesfogásokat Aidinger hivei hatékonyan tartanak táboruk gyarapítására és saját jelöltjük legyalázása, megrágalmazása által iparkodnak neki hiveket szerezni. Csakhogy ennek a kortesfogásnak sincs magja, ezzel ugyan senkit tévuttra nem visznek s meg nem félemlítenek.

Hát nem jelentette-e ki maga Aidinger a kormánypárt jelölő gyűlésén, hogy végződjék a választási harc bármiként, ő a polgármesterségről minden körülmények közt lemond? És most a saját kortesei hirdetik, hogy ő bukása esetén ezt az adott szavát nem fogja megtartani, csak azért, hogy megbuktatóit hivatalos hatalmának felhasználásával megboszulhassa!

Mi hiszünk Aidinger kijelentett szavának beváltásában s ha ez mégsem történne meg, találunk rá módot, hogy arra

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A becsület.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Régi mese, régi dal, mely szerelemről zeng. Két fiatal szív szerette egymást s a szülői hatalom nem engedte, hogy egymáséi legyenek.

Pedig Bakacsi Irén nagyon szerette ám a fiatal Jenei Viktort, igaz szívvél, tiszta szerelemmel. Jenei szegény hivatalnok volt, Bakacsi Irén pedig gazdag szülők gyermeke. Hány álmatlan éjszakája volt a miatt a szóke fiu miatt a szegény leánynak, könyeivel áztatta párnáját s a szülők eleinte nem is vették észre, hogy a leányuk szívében minő kínos érzelmek dülnek. Az öreg Bakacsiné azonban egyszer nagyon kisírtak találta Irénke szemeit s kérdőre vonta, a lány pedig mindent bevallott. A mama mérges lett, szidta, perelte a szerelmes szívű leányt, nem ért semmit. Régi dolog az, hogy a szívnek nem lehet parancsolni. Bakacsiné kénytelen volt férjeurának elárulni a leány szerencsétlen érzelmét.

— Micsoda? Irén azt a tacsót szereti? No majd kiverem a fejéből — háborodott

tal az apa, megdöbbenve nézte, hogy a tejfeles szaju gyerek el sem tudná tartani leányunkat, nincs még huszonkét éves sem, azután, micsoda? semmi, aki maga sem tud tisztességesen megélni.

— Már pedig azt nehezen lehet kiverni a leány fejéből — tromfolt az asszony — legjobb lesz, ha köztük minden érintkezés megszűntetünk.

— Hidd be csak Irént!

Nem kellett hívni, éppen akkor lépett be a leány. Szemei ki voltak sirva, arcán a mélabus bánat ült s szerényen leültve szeméit közeledett atyja felé.

— Hallom rossz leány, hogy te Jenei Viktort szereted, igaz ez?

— Igen — viszonzás s hangja remegett.

— Verd ki a tejedből leányom, mert nem neked való. Te már felnőtt leány vagy, akinek már én ki is szemeltem egy vőlegényt. Ott van Eörley György, ő lesz a te férjed. Meg is kért. Derék fiatal ember, a kinek olyan állása a társadalomban, hogy sem neked, sem nekünk nem kell pirulni miatta. Jenei még gyermek, akinek szíve csak a fiatal ábrándos szerelem rabja s hamar kiábrándulna oktalan érzelméből.

A leány csak hallgatott, az apa meg folytatta.

— Mindig engedelmes leánynak ismer

telek Irén s megdöbbenve nézte, hogy a tejfeles szaju gyerek el sem tudná tartani leányunkat, nincs még huszonkét éves sem, azután, micsoda? semmi, aki maga sem tud tisztességesen megélni.

— Nos Irén, nem felelsz? — Édes szülőim — szólt szilárdan a leány — ne kívánják, hogy én Eörley György neje legyek, én Eörleyt nem szeretem s nem fogom tudni szeretni sohasem, mert az én szívem Jeneié s az ővé lesznek.

Az öreg Bakacsi szemöldökét összehúzta s úgy látszott, hogy darabokra tépi leányát, kit durván eltaszított magától.

— Dacolez akaratommal? Jó, tetteidért te számolj, adok gondolkozási időt, holnapig megfontolhatod mindent, de jegyezd meg magadnak, hogy Jenei a tied nem lesz soha!

— Ne atyám! . . . Ne tovább! Jeneié lesznek, vagy senkié, az ő képe annyira a szívembe van már vésvé, hogy onnan többé ki nem tépheted. Holnap is csak ez lesz válaszom.

— Ugy nem vagy leányom többé, menj, a merre akarsz, ha becsatellenné tetteid önmagad, nem ismerlek többé. Mehetsz!

Irén megfordult s szilárd léptekkel ment

nyomatékosan figyelmeztessük. Szó sem lehet tehát róla, hogy az ellenzékre szavazó bármelyik választónak csak a haja szála is meggömbüljön, bármekkorát bukják is a polgármester ur az urnánál.

Ami pedig az ő főispánságával való fenyegetést illeti, ez oly nevetséges fogás, amelynek komoly voltában maguk az azzal élők sem hisznek; ilyesmivel legföllebb azokat a kis pubikat lehet felültetni, a kiket a Strausz-féle Aidinger-cukorkákkal csábítanak az ő pártjára.

Gyenge korteszó tehát ez is arra, hogy Aidingernek a többséget biztosítsa s így el vagyunk rá készülve, hogy felvonulnak az öreg ágyuk is: a nyílt vesztegetés és a durva hatalmi erőszak, mert Aidingernek mandátum kell; azzal nem törődik, milyen eszközökkel jut ennek birtokába.

De Pécs város polgársága elégszer megmutatta már, hogy független meggyőződését áruba bocsátani nem szokta, az erőszaktól pedig meg nem ijed. — A polgármester felmagasztalására és az ő boszújával való fenyegetésről csak mosolyog: de sértett önérzetében pozdorjává tőri össze a lélekkufárokat s elsőpri helyeiről azokat a hatósági személyeket, akik hivatalos hatalmukat törvénytelen erőszakra használnák fel.

Ne is próbálják hát meg se az egyiket, se a másikat!

* Félhivatalos csúrés-ösavarás.

A „Magyarország“ tegnapi számában Kardos Kálmán is fel van említve azok között a főispánok között, akik Bánffy parancsára kénytelenek fellépni képviselőjelöltekül. A helybeli kormányparti lap, Baranyavármegye alispánilag kinevezett hivatalos lapja, a nyakába kenti a félhivatalos kolompot s tagad körömszakadtig, mert az a választókat persze nem valami nagyon lelkesíti, ha megtudják, hogy jelöljük a saját akarata ellenére a kormány parancsára kénytelen a mandátumért versenyezni. Azt mondja, hogy biztos tudomása van róla, mikép maga Bánffy Dezső báró volt az, aki Kardost továbbra is főispáni állásban akarta látni és tudni sem akart róla,

szobájába. Leült egy székre, nem tudta több szót mondani. Azt, székigott keservesen, siratta önmagát s boldogtalan szerelmét.

Aztán felémelkedett. Kicsiny holmiját összecsomagolta, hiszen elűzte őt atyja házából, becületében kételkedett s szívére hágott. Kevés pénzén kívül mindent otthon hagyott, az ékszerek közül csak azt vitte magával, a mit keresztapjától kapott. Mikor besetédett, csendben elhagyta szülői házát, a nemesi kastélyt.

Magára maradt egyedül. Ki tudta vajjon sejtette-e Viktor szerelmese sorsát? Oly árvának, elhagyottnak érezte magát, s ment anélkül, hogy tudta volna, hová vezérli lépéseit. Azt vette észre, hogy a külvárosban van még, a gázláng is olyan félelmesen világított. A szomszéd utcában éneklést hallott valami kávéházból, önkéntelenül arra irányította lépéseit. A kapuban egy kopottas kinézésű öreg szolgát látott, a kítől megkérdezte, hogy hol lehetne egy szobát kapni az éjjelre, mert ő nem ide való, nem ismerős.

A szolga egy házra mutatott, amelyre fel volt írva: Szálloda.

Bakacsi Irén megköszönte szépen s a szállodába ment. Egy kis udvari szobát vett ki a második emeleten s mindjárt ki is fizette annak árát. Miután vacsorát kért, a

hogy Kardos képviselői mandátumot vállaljon, de Kardos kijelentette, hogy ez megmáshatatlannak szándéka. — Nos, ország-világ tudja, hogy a félhivatalosok mestersége az igazság elcsavarása s hogy mindig az ellenkezőjét kell elhinni annak, amit mondanak. Tudja Pécssett és az egész vármegyében minden csak valamelyest is beavatott ember, hogy Kardos többszörösen járt Bánffynál azsal a kérelemmel, hogy muljék el tőle a keserű pohár, hagyják meg továbbra is főispánnak, de Bánffy hajthatatlan maradt.

Kardosnak mennie kell, mert helyet kell csinálnia más valakinek, aki már régen tart igényt a baranyai főispánra. A követválasztást Bánffy csak alkalmul használta fel arra, hogy Kardost tisztességes uton távolítsa el arról a helyről, a melyre a saját hatalmi érdekének megzsilárdítása végett más embert szánt.

* Mit csináltak? Emberek, polgárok, választók! ugyan mit ad nektek Bánffy, hogy olyan eszeveszetten toljátok a szekerét? Bizony nem ő fizeti az adót, hanem ti; a katonát is ti adjátok; minden terhet ti viseltek. Utat csináltak, napestig dolgoztok; buzátok olcsó, barmotoknak nincsen ára; a mit szereztek, azt megdézsmálja az állam, a község, a megye, az egyház. Hatalma Bánffynak ezért van, mert türitek; pénze azért van, mert ti adjátok. Töletek jön minden erő. Minden úgy lehetne, a hogy ti akarjátok. Mégis minden úgy van, a hogy Bánffy akarja.

Miért engeditek, hogy kifoszozzanak jogaitokból? Hová lett a magyar önérzet? Férfias büszkeségeket ki tette zsebre? Igaz-e, hogy „csak sást nem zenek a sasok“? Nem igaz. Korcs ivadéka vagytok egy hősi nemzedéknek. A század első fele tudott önálló hazafias, erélyes és jellemes lenni. Szembe szállott a hatalommal, nem türt igaztalanságot, sem olyan romlott, nem volt, mint a mostani. De ti, kik ünneplitek az ezer évet, mit csináltak ti?

Nem látjátok, hogy egy nyolcszázéves alkotmány morzsolódik porrá a Bánffy silány kezei között? Isten és ember előtt ezért ti vagytok a felelősök, ti választók. Mert ti nyolcszázéren vagytok; az az ember pedig, ki miatt elvérzik a nemzet szabadsága, csak egyedül van. Nem féltek a bosszuálló végzet súlyos csapásától? Mit csináltak?

Emlékeztek az ősökre. Két világhatalom, a germán és mohamedán nehezedett rájuk, mint két irtóztatós malomkő. A nemzet vérző teste szét volt marcangolva és vo-

pincér felhozta neki s melléte egy lapot is, hogy olvasson.

Irén alig evett valamit, annyit szenvedett ezen a zsepren, hogy nem volt képes enni, a felszolgáló személy majdnem mindent visszavitt. Olvasni kezdett. De az sem ment, — azon vette észre magát, hogy egy pontra szegzi tekintetét és arról gondolkozik, hogy hogyan is fog ő ezután megélni, a mi kis pénze van, az csak néhány napra elég, hát azután mi lesz, éhen hal, s nem lesz fedél, a hol megvonulhat? Ujra az ujságba tekintett, de ekkor már tényleg olvasott. Ugy látszott, hogy majd el nyeli a betűket, kétszer-háromszor elolvasta azt a néhány sort: Apró hirdetés volt, mely szerint ügyes himző lányok egy divatkereskedés számára jó pénzért dolgozhatnak. Ennek Irén látszólag megörült. Hiszen kedvenc foglalkozása volt a himzés. Óh mennyi zsebkendőt is himzett ő titokban Viktornak, mindezért ő pénzt fog kapni s megél becületesen s úgy látszott ezzel kissé nyugodt lett s elaludt.

Korán reggel már talpon volt. Első dolga volt elmenni a kiadó hivatalba, hogy megtudja a címet, azután elment az illető üzletbe, hogy a cég főnökénél jelentkezzen. A főnöknek tetszett a szerény kinézésű, kellemes modoru lány s felfogadta még az nap. Irén sok munkát kapott. A főváros egyik

naglott a bestiák karmai között. De az ősök az élethalálnak ebben a pokoli küzdelmében is megőrizték sziveikben hazánk alkotmányos szabadságát s nem lettek önként osztrák adófizetőkké.

Ti pedig most seregestől tódultok az osztrák párt kebelére, hogy hideg karjaival agyon szorítsa hazátok ősi szabadságát.

Gyermeketek van; unokátok lesz. Jól vigyázzatok. A kiben még nincsen leigázva a lelkiismeret, hiszen, ténjé ki kebléből a furdaló szót, mert az utódok előtt ez a nemzedék fog leszámolni. A számadás órája útni fog. A vézna unokák majdan bekiáltanak a sirgödörbe: éhezünk; hová tettétek a vagyont, a mi rátok maradt az őskötől? Tesztünk, lelkünk békóban sinylődik; hová tettétek azt a szabadságot, melyet számotokra megőrizett volt az ősök szablyája? Adjatok számot: miért hajtottátok fejeteket osztrák igába?

Nem riadtok vissza attól az ocsmány hirnévtől, melyet rátok fecscent az emlékezet? Mit csináltak? Tíz, husz, harminc. Ki ad többet érte? Hogyan? Hát eladók vagytok? Mi? Nem féltek, hogy elszárad a kezetek a Weisz Berchtold pénztől? És az Éles ur pénze, a Neuman uré és a Légrády uré... azt véltétek, hogy ez jobb? Milyen gyalázat, így megalázni az embert? Minden sovány ökr drágább, mint egy ilyen választó. Kiehezett szamarakkal van ezeknek egy árú. Az öszvér már többet ér. Tíz, husz, harminc.

Tudom. Megrohanja hazátokat a hivatalnokok serege. A többi hatszázezer választó lelkiismeretére lecsap a fenmaradó százharmincezer alkalmazott, Héjják, ölyvek, vércsék. A magyar társadalom e szerencsétlen páriái, kik nem merik szabadon szeretni a hazát. A magyar politikai élet ezen apró ragadozói, kik fölesküdték, hogy megtartják a törvényt s uroknak, Bánffynak a parancsára mégis úgy bánnak a törvényt, mint a hóhér az elítélttel. Ezek most megrohanak. Rimánkodnak rima-módon; fenyegetnek farkas-módon. Ti pedig mit csináltak?

Én már látom. Az osztrák pártot vállaitokra emeltek. Hurrá! Győztünk! üvölt majd az osztrák párt Magyarországon. Hurrá! Győztünk! Ordítja majd az osztrák Ausztriában. Mert jól megértsetek: a hol kormányparti jelölt jut többségre, ottan nem a magyar győz, hanem az osztrák.

Ti pedig haza széledtek rekedt torokkal részeg fővel. Az adó majd kijózanit. A

külvárosban váltott magának egy kis ültető hónapos szobát s így éledegét egy darabig. A főnöke nagyon meg volt elégedve munkájával s jóit is fizetett érte. Irén azonban legnagyobb szomorúságára tapasztalta, hogy ő nem termelt az ilyen munkás életre. Néhány hónapig csak elbirta, de azután érezte, hogy egészségi állapota hanyatlik. A sok ülés, a levegőtől való elzárkozottság beteggé tették s szomoruan gondolt arra az időre, a mikor képtelen lesz a testülő munkára. Be is következett. Nem volt kinek panaszkodjék, csak az öreg Babi néni, aki ebédjét hozta, annak mesélte el, hogy nem képes többé himző munkát végezni, kénytelen lesz felmondani főnökének, a mit pedig nagyon sajnál, mert akkor kenyér nélkül fog maradni.

— Tudja mit, kisasszony lelkem, tudnék én magának egy nagyon jó helyet, nem tesz mást egész nap, mint ül és olvashat s ezért kap husz forintot és kosztot.

— Hol van az Babi néni? — kérde kitérő örömmel Irén.

— A hová én mosni járok a köruton van egy előkelő kávéház, ott szükség van egy pénztáros nőre. Mondhatom, hogy jó dolga lesz, menjen oda még ma, magát felfogják fogadni.

Irén tapasztalatlan leány volt. Nem

nagyobb adó még jobban kijózanit. De már késő lesz. Képviselőtök a markába nevet. Titeket nevet, mert becsapott. Ausztria is markába nevet. Igen, egész Ausztria, német, cseh, vend, lengyel, dalmata, egyetől-egyig egyetlen egy nagy és öblös szájjá változik át és nevetni fog irgalom nélkül a fölött, hogy egész Magyarország be van csapva.

Majd meglátjátok: ez a nevető: azaj nem fog mindig nevetni. Sakálnak, tigrisnek nincsen különbségő szerve, mint az osztrák szájnak. Majd ha csattogtatni kezdi éles fogait és rágni kezdi a magyar vagyont, a magyar jogot, a magyar szabadságot, majd akkor megint megkérdezem tőletek, hogy 1896. október 28-ától november 6-áig mit csináltatok?

H i r e k.

Pécs, 1896. október hó 16.

Választási levelek.

III.

És elkövetkezének a szuronyok napja. Előjáróba, mintegy bemutatás céljából, hogy megvannak ám még ezek a szép, fényes szerszámok: egy beszámolóval már ki is rukkoltatták a kakastollas vitézeket.

Ez azonban csak szerény kis fellépés volt, a mint általában szerény szokott lenni minden ember a bemutatkozás alkalmával. És csak az ismeretség későbbi fonalán mutatja ki a fogafehérét s lesz, a szerint, a mint finom vagy vastag bőr van az arcán, továbbra is olyan szerény, vagy szemtelen, tolakodó.

Hogy a per „szabad választás“-nál milyen arcpirító szemtelenséggel szokták a szuronyokat előtérbe rukkoltatni, azt már eddig is megmutatta a tapasztalat. Egy egy nyitrai és stomfai választás sokáig megmarad minden igaz magyar emlékezetében, szégyenére a mamelukhadnak, mely a szuronyok hegyén akar mandátumhoz jutni.

És illik a magyar nép „szabadválasztási jogán“ alapuló képviselőválasztások idejére, találó nagyon ez az alkalmi poéma:

Az országgyűlés feloszlata már
S a nép a választási napra vár;
Nyakára ütök a jelöltek is
S kegyét most mindenképen keresik!
De ezzel még nem kapnak voksokat —
Hát tüzzétek fel a szuronyokat!

tudta, hogyha Bábira hallgat, milyen lépést követ el, elmozdít a köröskör és felfogadták. Főnöke nagyon sajnálta, hogy munkánője elhagyja, de belátta, hogy Irénnek igaza van, hogy e meg nem szokott munka előbb utóbb megölné.

Bakacsi Irént nem sokára a virágos tükrös helyen lehetett látni, a hol a cukrot rakosgatta kis fém csészékbe, meg kis poharakba töltötte a színes italokat.

Hideg téli idő volt. A hó erősen szitált s a járókelők arcába csapott, a gázláng pislogott nem járt kint senki.

Éjjeli egy órára járt az idő, a kávéház csaknem teljesen kihalt. Egy-egy álmos pincér könyökölt az asztalon, majd álmosan felnézett az órára, ásított egyet mikor látta, hogy még mindig nem érkezett el a záróra s azután tovább aludt. Irén előtt pedig egy fiatal ember ült, egy asztalnál kávéját szűrte, felnézett az ártatlan lelkű szép, bár a vihartól megtépdesett arcú leányra, kinek láttára szívében nemtelen vágy keletkezett. Felállt s ingatag léptekkel közeledett a pénztár felé, a hol a leány szomorú gondolatokba volt mélyedve. Nem látta senki mit csinált. Megragadta hirtelen a kezét s a szemébe nézett.

— Kisasszony, — szólt — maga tessék nekem.

Igérhetnek a jelöltek neki
Fűt fát: ígértük megveti;
Fizethetik bankókkal voksait,
Bizony nem mennek így se sokra itt:
Ígéretek és pénzre mit se ad —
Hát tüzzétek fel a szuronyokat!

Vagy nem tanultad meg még, óh sereg,
Ismerni szabadelvűségedet?
Elmétek arra vagy már képtelen,
Hogy helyet nyerjen benn' az értelem
S megértésétek, hogy itt más mit se hat —
Hát tüzzétek fel a szuronyokat!

A nép a szabadságért él csupán,
A mit ti magatoktól oly bután
Eldobtatok, s függetlenségéért
El nem fogad cserébe bármi bért,
A mit voksáért a jelöltje ad —
Hát tüzzétek fel a szuronyokat!

Minek beszéltek annyi zöldeket,
Ezerjófűt masszlag nem fogja meg!
S a kormányt miért úgy dicsérnetek,
Nem köszöni meg a dicséretet!
Győzelmeitekre így ki sem fogad —
Hát tüzzétek fel a szuronyokat!

Hiába ömlik a szó ajkadon,
Jó mamelukpárt, hogyha szabadon
Választhat a nép: a szentelveket
Megörzi ez és semmit sem feled,
Miattatok a mi ránk kárhozat
Hát tüzzétek fel a szuronyokat!

Mindenkinek szabadsága legyen,
Csak a választónak nem, soha sem!
Ha az ígélet nem használna itt
S pénzért sem adná rátok voksait,
Hogy ne okozza csuf bukástokat —
Hát tüzzétek fel a szuronyokat!

Ezek után pedig csak az a kérdés, hogy mikép lesz az idén?

Jobban: minden esetre nem. Rosszabbul: kétségen kívül bizonyos. A szuronyok már akcióba lépnek, hogy a hol szép szó, ígélet s még szebb kékhasu bankó nem használ, ottan előtérbe jusszon a szurony.

De hát látott már a magyar nemcsak saját vérei által mellének tartott szuronyokat; látta egy ezredéven keresztül az ellen öldöklő fegyverét, melyet nem csinált, hatalmi polcon végvonagló egyének, hanem egy egy nép tartott mellének, ölni-vágni kész. És ha ezek

Iren arcába szökken a vér, de nem szólt semmit.

— Legyen az enyém, — faggatá tovább a férfi, — nem bánja meg.

— Hagyja el uram, nekem van már jegyesem, erőszakkal el a kezem.

— Nem, szép angyal, én szeretlek s enyém leszel, hiszen ilyen szép lányra fáj a fogam, légy az e

— Hallgasson uram, mert jelentést teszek rögtön a tulajdonosnak — kiáltá felháborodva a leány vérveres arccal kirántva kezét a férfi karjából.

Még rosezabb volt, a férfi közelebb ment hozzá, át akarta ölelni. A leány sikoltott.

— Ah ön az Viktor, nyomorult, ön miatt lettem én ilyen lenézett sűpredéke a társadalomnak s ön ily rutul rászédett, ily férfinak lettem volna neje? aljas kéjenc, takarodjék szemem elől.

A férfi megállt, mint egy szobor, két év óta hagyta el Irén a házat, azóta nem látta őt Jenei s nagyon megváltozott, lerogyott egy székre s szóltanul nézte, hogy távozik el a leány, a kit ő úgy imádott, a kiből született Irén.

A záróra elérkezett, a pincérek álmosan felkeltek, nem volt már egy vendég sem, nem is vették észre, hogy a kisasszony nincs a helyén

ellen meg tudta magát védeni, ha 48-ban szabadságát, függetlenségét vér nélkül ki tudta vívni és élte árán biztosítani: ma sem hajlik meg a szuronyok előtt, de azoknak kell meghajolniok a nép akaratának.

A nép akarata pedig, hogy a választásokon a függetlenség és szabadság eszméi jussanak diadalra! . . .
Holnap többet.

Igric.

Naptár 1896. október 17-én.

Naptár: szombat, október 17. — Róm kath.: Hedvig — Prot.: Margit. — Görög-kel. (okt. 5.) Karitina — Zsidó: S. L. Lecha. — Nap kél 6 óra 7 percek; nyugszik 4 óra 50 percek. — Holdkél délután 3 11 percek; nyugszik éjjél után 1 óra 35 percek.

Időjárás: hőmérséklet 15 Celsius fok meleg; légnyomás 748. — Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: boros, helyenként csapadék, enyhe idő várható.

Színház: „Vigécek“ bohózat.
Társastély a Jótékony Nőegylet helyiségében este 8 órakor.

— (Kossuth Ferenc Siklóson.)

A siklósi választókerület függetlenségi és 48-as pártjának meghívása folytán Kossuth Ferenc f. hó 23-án Siklóra megy. Ugyanekkor érkezik oda a kerület függetlenségi képviselőjelöltje, Antal Pál, hogy programbeszédét megtartsa. Kossuth Ferenc és a jelölt fogadtatására a párt végrehajtó bizottsága és a siklósi „Ellenzéki kör“ nagy előkészületeket tesz. Siklóra f. hó 23-án reggel a villányi vasutállomáson küldöttség fogadja a kerület vendégeit.

— (Kormánypárti erőlködések.)

Tegnap számunkban említettük, hogy a kormánypárt főkolompasai a megyei bizottsági tagoktól holmi ígéretek csikartak ki azon esetre, ha a nagyvárosi járásban a kormányjelölt érdekeiért korteskednek. Most — mint barcsi levelezőnk írja — Somogy megye állandó választmánya e hó 12-én tartott megyei gyűlésen nagy bölcsen elfogadta azt az indítványt, mely szerint, eddig a nagyvárosi járás jelenleg azonban a barcsi járáshoz csatolt 7 legtöbbet számító községet, u. m. Babocsa, Csokonya, Visonta, Bolhó, Rihya-Ujlak, Oracs, Peter-

A Bakacsi kastély lépcsőjén egy leány rohant fel, felszakította a terem ajtaját s azelőtte álló nő lábaihoz rogyott és keservesen zokogott.

— Mi az Irén, te vagy az? — kérdez Bakacsi, látva a földön fetregő leányt.

— Igen atyám, én vagyok! — Inkább leszek cselédetek, mint ott . . . ott . . . oh . . . milyen élet is az.

— Kelj fel Irén, vissza fogadunk leányunknak, — szólt az anya — megbocsájtunk, hisz kerestünk már régóta, már nem is bánjuk, légy hát Jenei, csak boldog legyél.

A leány felugrott s vadul nézett körül.
— Nem! — kiáltá — Jenei nem leszek, inkább a halált!

Bakacsi bámulva nézett nejeére, hogy mi oka lehet e változásnak?

— Miért nem akarsz Jenei neje lenni?

A leány küzdött, ki akarta a valót mondani, de magába fojtotta.

— Mert . . . mert becületlen vagyok.

Egy hét múlva a lapokban olvasható volt, hogy Eörley György jegyet váltott Bakacsi Irénnel. Alatta egy másik újdonságban Jenei Viktor öngyilkosságát jelenték. A laikus világ azt mondta, hogy becületbeli tartozásai voltak.

Czettler Dezső.

bida Nagyatádkhoz csatolja vissza. Egy vármegyei határozat, és ilyen ellenmondás, valóban kérdésünk kell, hogy hát akkor mért volt a már tíz év óta tartó küzdelem Barcs község, de a megye részéről is a felállítandó új járás érdekében, ha ma, három hónap után, ugyanaz a megyei bizottsági tagokból álló választmány, mely akkor elkerülhetetlennek és okvetlen szükségesnek tartotta az új járást, ma egyszerűen, saját akaratából határozatilag kimondja, hogy amit három hónappal ezelőtt mondott, az nem helyes, hanem ennek így kell lenni (mert most a mai viszonyok szerint így áll érdekünkben) és elvesznek ott amugy is csak 15 községből álló járásból hetet, a legjavát, marad nyolc. A jövő héten meg majd a szigetváriak mennek a megyéhez, holmi kormányra való szavazási ígéretekkel, akkor a bölcs választmány ismét jónak látja a szigetváriak érdekében is valamit tenni (hiszen ezek is ígérnek) — és elvesznek a másik a másik oldalról is 7-8 községet, hát mi marad? Hohó de nem oda Buda, nem azért dolgoztunk, lóttunk-futottunk tíz esztendőn át, hogy mikor végre célt értünk, néhány nagyatádi népbolondító kérésére hozott választmányi határozatba belenyugodjunk, a dolognak két vége van, majd illetékes helyen fognak határozni. Hogy a dolog csak kortes csiny, azt úgy hiszem, mindenki világosan látja, de hát mi lesz ha ismét, mint a kilátások mutatják, ha a függetlenségi zászló jut diadalra, (ez a párt ugyan nem csatolhat és nem adhat községeket.) Hát akkor hiába fáradtak a főkolomposok, a szép ígéretek mind kárba veszttek? Vagy talán erre az esethez nem számítottak? Pedig hát jó lesz a nép közé is menni és annak a véleménye után is tudakozódni, mert a választásnál mégis csak az a döntő, akkor majd kitűnik, hogy „az ígért szép szó, ha megtartják úgy jó.“

— **(A néppárt újabb szerencsepróbatétele.)** Mint bennünket Hidasról értesítenek, a néppárt is megkezdte az akcióját a pécsvárad kerületben, melynek mandátumáért eddigelé Simonfay János és Kardos Kálmán főispán pályáztak. A néppárt legújabb jelöltje Nagy Sándor dr. budapesti lakos, a ki a néppárt központi irodájának ajánló levelével megy — a biztos bukásba.

— **(A belügyminiszter beszámolója.)** A bonyhádi kerületben Perczel belügyminiszter tegnapelőtt tartotta meg beszámoló beszédét. Beszédében ismertette a kormány működését és elítélőleg nyilatkozott a néppárttól. A közigazgatás reformjáról beszélt ezután, melyet a kormány már az 1897. év őszén kíván tárgyalatni a képviselőházban. A miniszter még több törvényt felsorolt, melyeket a múlt országgyűlésen hoztak és megemlítette a valuta-törvényt azzal a megjegyzéssel, hogy a kormány a jövő esztendőben már javaslatot terjeszt elő a készpénzfizetés megkezdéséről. Azután melegen megemlékezett a miniszter a millenniumi ünnepről. Végül a kiegyezési tárgyalásokra tért a miniszter. A kormány ragaszkodik a vámkösségekhez. A mi a kvótát illeti, valószínűleg jelenti ki mindazokat a híreket, melyek erről keringenek. Ebben a kérdésben

a kormány még nem hozott határozatot és a miniszterelnök senkinek sem tett ígéretet. A kormány azonban az egyezkedésben a fogyasztási adó megváltása és a bank dolgában már eredményt vivott ki. Ezután is csak az a törekvés vezet, hogy az országra nézve előnyös kiegyezést kössön. A kormány az egyenes adók reformját tervezi, de azt csak a közigazgatási reform után tűzi napirendre. A beszámoló képviselőnek újból felajánlották a jelöltséget, a mit a miniszter el is fogadott.

— **(Kossuth Ferenc Brázay jelöltsége mellett.)** Kossuth Ferenc okt. 15-iki kelettel a következő levelet intézte a szalántai kerület befolyásosabb férfiaihoz:

„Tisztelt Elvtárs ur! Ugy tudom, hogy a szalántai kerületben a választás e hó 28 ára tűzetett ki. Nemcsak a függetlenségi és 48-as pártnak, de a pécsi járás, illetve a szalántai kerület zömének is fő érdeke, hogy Brázay Kálmán az én pártom programjával választassék meg. Kérem önt, hogy tegyen meg minden lehetőt arra nézve, és hasson oda, hogy közös jelöltünk, Brázay Kálmán, pellérdi nagybirtokos annál is inkább megválasszassék, mert a párt csak az ő személyében látja biztosítékát, hogy a mezőgazdaság és az ország legfontosabb ügyének, melyekkel természetesen Baranyavármegye ügyei is kapcsolatosan összeforrnak, a képviselőházban való tárgyalásánál ő fogja önöket a legméltóbban képviselhetni. Ha egészségi állapotom megengedi, úgy az esetben én személyesen fogok e hó 22-én Pellérden, Patacson és Szalántán megjelenni. A viszontlátásig Isten önnel Kossuth Ferenc.“ — Brázay a mai nap folytatta körutját a kerületben s Nagy-Budmér, Kis-Budmér, Rácpetre, Kassa és Devecser községekben tartotta meg programbeszédét, mindenütt nagyszámu és lelkes hallgatóság előtt.

— **(Az új bor szerepe.)** Az új bornak alighanem nagy szerepe lesz a választások alkalmával. A választásokra már mindenütt befejezik a szüretet s csipős lesz az új bor. Ilyen minőségben pedig nem kevésbé ártalmas úgy a szellembeli, mint a testbeli állapotokra. Ha a választók jócskán beszédnek ebből az új italból — a mi előre látható — hát nehezen lehet majd birni velük. A választási izgalmak mellett, — az új bor is az egyik tényező lesz, mely a rendezésre buzditja a voksoló polgárt. Azért hát jobb lesz élni azzal inkább csak majd a választások lezajlása után.

— **(Új képviselőjelöltek.)** Ily cím alatt a „Magyar Hírlap“ humoros rovatot nyitott a mostani választások új képviselőjelöltjeiről. Legutóbbi számában Brázay Kálmánról a következőképp ír:

„Egyike a legnépszerűbb magyar hazafiaknak: a Kárpátoktól az Adriáig minden művelt család betéve tudja a nevét. Ezt nem a politikai hitelveinek köszönheti, hanem a kitűnő borszesznek, mely Sósorszesz név alatt járja be diadalmasan az országot. Ha Szalántán sok a rheumás ember, úgy megválasztása több, mint bizonyos. Az ellenjelöltje szintén országos kapacitás: Vajay Ist-

ván. az Ugron-párt Kapisztrán Jánosa. Brázaynak Pellérden (Baranyamegyében) nagy birtokai vannak, s talán érdekes, hogy a földet, réteket, az erdőket, a gulyákat mind csupa sósorszeszből szerezte össze. Hogy az irodalom iránt van érzéke, mutatja, hogy épp a minap tett emléktáblát a muzeum körüti házára, melyben Cucor Gergely meghalt. Igaz, hogy e jó alkalmából a saját nevét is köbe vésette a Cucor kosorus neve alá... Politikai kvalifikációját főképp az adja meg, hogy a Kossuthék rokona. Ha a politikai képességek oldalán is örökölhettek, Brázayban kétségtelenül hasznos tagot nyer az összeülő parlament

— **(Meglöpött rác.)** Tegnap este a „Fehér farkas“ vendéglőbe egy pohár borra és lovai megabakoltatása végett betért egy rác kocsis. Mig ő a bort leeresztette a torkán, az alatt a lovai mellé odalopózott két facér inasgyerek s mert a kocsin semmi ellopni valót nem találtak, levették a lovakról a kötőfékűl szolgáló láncot és azzal odább akartak állni. Azonban rajtavesztettek, mert a kocsis ép akkor nézett ki a lovai után és a két tolvajt fülön fogta és bevitte őket a rendőrségre. Ott a két gyerek a lopást beismerte s a lánc visszakerült a gazdához, a tolvaj gyerekek ügye pedig a bírósághoz tétetett át.

— **(Betörők garázdálkodása.)** Dorn Pál, bérszolga a „Magyar Király“ban, tegnap este 10 óra tájban a szállodatulajdonos által leküldetett az Európa kávéházba, egy megbízás teljesítése végett. Dorn a lakószobáját becsukta és úgy távozott. Mikor visszatért, ezobája ajtaját kinyitva s ott ládáit feltörve találta. Az ablak nyitva volt; azon távoztak a betörők s elvittek Dorn ruháiból két öltözetet, egy pár cipőt és 6 frt 85 krajcár készpénzt. A betörést azonnal bejelentették a rendőrségnek, hol megindult a nyomozás a tettesek kézrekerítése iránt. A gyanuba vett egyének azonban, Pólya Jakab és Makk András suhancok, kiket Dorn segítségül tartott magánál nem voltak feltalálhatók sehol. S ezen ez a szökés teszi őket gyanúsakká és enged arra következtetni, hogy ők követék el. Felhasználták az alkalmat, mikor Dorn nem volt otthon; felnyitották lakószobája ajtaját alkulcsal és aztán szobájában mindent felhányva, ládját feltörve, onnan magukhoz vették a talált készpénzt és ruhaneműket s hogy észre ne vegyék őket, az ablakon kiugorva az utcára, úgy menekültek el zsákmányukkal. A nyomozás folyik a megugrott betörők kézrekerítése iránt.

— **(Meggzőkött tolonc.)** Flam Lajos, nagykozári illetőségű pincért Aradról haza toloncoltatta a rendőrség születési helyére Nagy-Kozárra. A tolonc azonban megugrott s feléje se nézett szülőfalujának. Így hát most, hogy az aradi rendőrség megkérdezte a pécsi szolgabíróstól, hogy a tolonc megérkezett-e, a szolgabíró persze csak tagadó választ adhatott. A meggzőkött tolonc körözését ennél fogva a rendőrkapitányság elrendelte.

— **(A szép napok vége.)** Tegnap még tele volt a sétatér; a bágyadt, ritkuló, de hervadásukban gyönyörű lombok alatt

járt-kelt a városi nép. A sétatér fái áttörő napsugár rácsesett a szőnyegként elterülő avarra, melyen olyan jó elandalogni a poetikus lelkű embereknek. Ma mindennek vége. A halvány kék eget szürke felhők borítják. A lombokról csepeg az eső s avar nyirkos, lucskos. Az őszi szép napok elmúltak s ki tudja visszajönnek-e még az idén; itt van, elkövetkezett a csunya ős, mikor sirnak a felhők, sikolt a szél s fázik az embernek a lelke is.

A legújabb külföldi gyártmányú villamvilágítási cikkek, u. m. csillárok, fali-karok, álló és függőlámpák, szobadiszek, valamint mindenféle világos, homályos és színes izzótetek minden világosság erejéig eredeti gyári árak mellett kaphatók Schönwald Imre ékeszerésznél Pécsen Király (fő) utca.

Pécsi nemzeti színház.

Bérlet. 18 sz.

15-ik előadás

1896. október 17-én (szombaton)

Itt először:

A VIGÉCEK.

Mulattató fővárosi életkép, 3 felvonásban: írta
Kövesi Albert. Zenéjét szerzette Barna Izso.

As előadás kezdete fél 8 órakor.

Művészet, irodalom.

○ Honthy háza. Hercegh Ferencnek a nemzeti színházban még ez évi február hóban bemutatott legújabb színművét tegnap este látta a pécsi publikum. A darab — melynek cselekményét tegnapi számunkban ismertettük — elvitázhatatlanul nagy hatást tett a színházat — sajnos, csak félig — megtöltő publikumra. Már Honthy megyés püspök első jeleneténél megragadta a drámai erővel induló cselekmény a figyelmet s ez aztán lekötve maradt mindig az érdekesen fejlődő eseményekhez, egészen a darab végéig. Honthy megyés püspököt Boross Endre adta s nem nagyitjuk, ha azt mondjuk, hogy a művészi tökéletesség bevégeztséggel kreálta meg az öreg főpap alakját, aki öccsének, Honthy Attilának meggyalázásáért a legnemesebb, de a legszigorubb bosszút is állja akkor, midőn vagyonát rokonai, illetve Honthy Ida helyett, a Honthy-árvaházra hagyja. Honthy Idát Angyal Ilka játszotta meg s e szerepében ő is művészi tökéletesség magaslatára emelkedett. Lebilincselően megható volt, mikor Honthy Attiláról beszélt a gyermeki imádat hangján és könyeket fakasztó akkor, midőn tönkretett boldogságot siratta. Csiky László Sass Miklós báró szerepében ismét bebizonyította, hogy tanult, intelligens és talentumos színész. Kitűnő volt a maszka, természetes a felfogása és oly élethű a játéka, mely felvonásról-felvonásra fokozódott. A hatás természetességét ékeszsolóbban mi sem bizonyította, mint a harmadik felvonás ama jelenete, mikor kelepcebe kerül és Nemere Sándor előtt megjuhászodik, Honthy Idának pedig kénytelen tudtára adni, hogy az apja — ő. Bizonyos körében a hallgatóságnak a Nemerével való megkapó jelenetben ugyanis

a természetes és élethű játék bizonyos keserű derűtséget keltett. Hát bizony Csiky úgy megjátszotta ezt a jelenetet, mintha csak az életből kapta volna a példát, ami gyakori, az alakításhoz. S kiknek az életben is van alkalmuk ilyen nagyuri vergődést végignézni, azoknak bizony esztükbe jutott a való élet és érthető volt a keserű derűtség a részükről. Bognár, ez a sokoldalú és minden téren használható színész, az öreg Nemere alakjában, Bihari, Nemere Sándor szerepében kifogástalan alakítást nyújtottak, bár Bihari a nyakas székely férfit nem tüntette fel mindenütt. Somogyiné Etelka szerepében az első felvonásban a szerep nem tudás nehézségeivel küzdött, de a másik két felvonásban derekasan megfelelt szerepének. Bodroghy Lina Margitot a tőle megszokott kedves naivitással adta s többször zajos tetszés kísérte kedves alakítását. Sass Iván bárót Füredi Béla adta volna, de egyáltalán nem birt érvényre emelkedni. Bajos volt róla elhinni, hogy Honthy Ida anyjéért három évvel azelőtt párbaft vitott, mert hiszen valóságos gyerekalakat mutatott be Sass Iván báróban, elfelejtve, hogy Sass Iván egy számító világi, semmivel se különb Sass Miklósnál. (→)

○ Premióre. Holnap premiére lesz a pécsi nemzeti színházban, mely alkalommal Kövesi Albertnek, a „Goldstein Számi“ szerzőjének, a „Vigécek“ című énekes bohózata kerül színre. Mint színházi körökben állítják, a „Vigécek“ igen sikertült munka s valószínűleg jó darabig kassza darabja lesz Somogyinak. A híressé vált Jambot is éneklék benne. A főbb szerepeket Thurzó Ilona, Hegyessy Rózsa, Bodroghyné, Erdélyi, Polgár, Boross alakítják. Előre is főlhívjuk rá azok figyelmét, a kik a mostani kortes-időszakban alaposan kedvükre kikacagni akarják magukat.

állapított időben és a jelzett helyen: a te szerető Liánád.”

S e pár sort Sárvány Hermán gróf diadalittasan olvasta át s arcán a szenvedély vad lángja tört ki, ajkaira pedig önkénytelenül egész szóár tölult.

— Megfizethetetlen ember nekem ez a kőcsnyelű Nemes Ferenc! No igaz, hogy most nagy veszedelemből szabadítottam ki, de ha ő naps, meg se ismerem — tehát azt a remek kis asszonyt. S bizony nem érem el az utána való vágyamat, a mely pedig eddig is napról-napra sorvasztott már. S ekkép mindnyájan nyerünk. Franci megalapíthatja jövőjét, mert azt a zsaroló fehérszemélyt elhallgattatja; s az az unatkozó kis asszonyka is megleli a vigasztalót, ha nem is benne, hanem — bennem. A mi különben nála, úgy hiszem, egyre megy, mert az asszonyoknál nem az a fő, hogy ki, de hogy elűzze valaki az unalmukat.

És Sárvány Hermán gróf jóízűen nevetett ezen az utóbbi, előtte mulatságosnak tetsző igazságon.

órának minden percében szerelmére gondolt, semmi másra. És mert maga kívánta, hogy addig ne látogassa Nemes Ferenc, míg az a nap el nem jön, minden nap, a napnak minden órájában az órának, minden percében arra a napra, annak a napnak ama várva várt órájára gondolt, mikor szerelmével együtt lehet, mikor igazán meggyőződhetik, hogy szereti-e, talál-e nála olyan boldogságot, a melyent első szerelme megkívánt?

Nemes Ferenc pedig a mikor hazaért, magával elégedetten, győzelemittassan, egy levelet talált az asztalnál.

S a mikor azt elolvasta, öklével rácsapott az asztalra s fogait csigorgatta.

A levélben csak ennyi volt:

„Mert tudom, hogy életed fordulópontjánál állsz, most, mikor még rám nézve nem késő, figyelmeztetlek, hogy ha postafordultával nem küldesz 1000 forintot, mivel gyermeked jövőjét biztosíthatod, — eljegyzésedből nem lesz semmi. Te tudod, miért. Szabó Margit.

A levelet összegyűrte tehetetlen dühvel ujjai között, levágta a szoba padlójára és rátaposott.

— Haha, hát előálltál?! Hát követelsz?!

Hát fenyegetsz?! Szerencsétlen, hát nem félsz, hogy összetörlek, hiszen mit veszthetek én már?! . . . Na, hát beteljesült gróf jóslata, ezé a halálmadáré, Beteljesült!

És Nemes Ferenc tüprengve gondolkozott sokáig a levélről.

Mi az egész? Egy régi bűne, a mikor még fiatal és szerelemrevágóbb volt, mint most. S a mikor, hogy

Törvényszék.

§ **Megvert gyerek.** Volcsányi János, tízéves fiú, 1894. november 19-én a mostoha apja, Hahn Mátyás Szentkútra küldötte. A fiú dolgát Szentkúton elvégeztén, hazafelé igyekezett, mikor Magyar-Ürögh mellett, a szőlők között egy részeg emberrel találkozott. A részeg ember, midőn a fiú melléje ért, megfogta és a pipáját követelte rajta, hogy adja elő. A fiú megijedt, segítségért kiabált, de mire emberek érkeztek, arra már a részeg ember a szegény, halálra rémült fiút össze-vissza verte. Volcsányi János az így kiállott ijedség miatt, azonkívül, hogy sebei még egy hét múlva sem gyógyultak be, nyavalyatörésbe esett s emiatt az iskolából is ki kellett maradnia. A verekedő embert, névleg Horváth (Tuzsi) Jánost ezért feljelentette a fiú anyja, Volcsányi Teréz és mostoha apja, Hahn Mátyás súlyos testi sértés miatt a pécsi kir. törvényszéknél, a hol már egy ízben meg is tartották ellene a végtárgyalást. Ekkor a vádlott azzal védekezett, hogy ő egy ujjal se bántotta a fiút. A mint menni akart apja szőlőjébe, a présház felől egy fiút látott pipázva jönni, a ki mikor elébe, a pipa nem volt nála. Kérdőre vonta, hogy mit csinált, hova tette a pipát s a fiú megszeppenve adta elő a présház ereze alól, a hová eldugta. Vádiott efelett megbotránkozván, mert könnyen tüzet okozhatott volna, kezén fogta a gyereket s a bíróhoz akarta vezetni. A fiú e miatt aztán halálra

rémült, airt, jajongott s ő csak 20 lépésre, vezette, astán eleresztette. E védelmet azonban már az első végtárgyaláson sem találta beigazolva a törvényszék, de ezért, hogy a fiú nem-e volt nyavalytörős még az esetet megelőzőleg is, el kellett halasztani a végtárgyalást és pótvizsgálatot elrendelni. A ma megtartott végtárgyaláson kihallgatták erre vonatkozólag a megvert gyermek tanítóit, Szivér Istvánt, Pichler Józsefet s a végtárgyalás eredménye az lett, hogy vádlottat a súlyos testi sértés vádjára alól felmentették s helyette személyes szabadság megsértésében mondták ki bűnösnek s ezért egy havi fogházra ítélték. Az elítélt ez ítélettel sem elégedett meg, s megfelebbezte azt.

§ **Kiütötték a szemét.** Jerkovits Stokó véményi lakos a tavaly télen Jerkovits Jócó juhászszal összeveszett a korcsában. A verekedés vége az lett, hogy Jerkovits Stokó kiütötte Jerkovits Jócónak a szemét, a ki ebből kifolyólag meg is vakult. Jerkovits Stokó ezért súlyos testi sértés miatt lett feljelentve s ellene ma tartották meg a pécsi kir. törvényszéknél a végtárgyalást. A végtárgyalás adatai szerint vádlott bűnössége be is lett igazolva s ezért őt a kir. törvényszék 6 havi börtönre ítélte. Az elítélt az ítélet ellen felebbezett; de felebbezett súlyosbitásért a kir. ügyész is.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Közgazdaság.

□ **Tenyészkatok kiosztása a községek közt.** Az országban a sertésvész által a sertés állomány lényegesen megapadt és a községekben a közhasználatra szolgáló apaállatok oly annyira megkevesbedtek, hogy a földművelésügyi miniszter intézkedése folytán Mezőhegyesről nagyszámban béreltek a jelenlegi tenyésztési évadra tenyészkatokat kedvezményes áron és részlettörlesztés mellett a községekbe. De a nagy szükségletnek a jelen viszonyok közt ez az uradalom magában megfelelni nem képes, azért a jövő év elején más uradalmak tenyészeteiből is fognak tisztavérű és faju 14–18 hónapos tenyészkatokat a földművelésügyi miniszter rendeletére szétküldeni. Erre az akcióra való tekintettel a földművelésügyi miniszter az állami közvetítésből folyó költségek fedezésére az eddigi 3000 frtos költségvetési tétel helyett 25.000 forintot vett fel a 1897. évi költségvetésbe.

□ **Sertések szállítása.** A földművelésügyi miniszter megengedte, hogy a megvizsgált és egészségeseknek talált sertéseket az ország bármely részéből, így hát Pécsről és Baranyából is, vasuton a fővárosba szállítsák, kizárólagos leülés céljából. A kirakodás helye a ferencvárosi pályaudvar petróleum-raktára. Fertőzött és zár alá vett területről hozott sertéseknél ez a körülmény a marhalevélben feltüntetendő. A sertések azonnal valamely henteshez szállítandók és megérkezésük után legkésőbb öt nappal leölendők.

vágyát elérje, még házassági ígéretektől sem rettent vissza.

S Szabó Margit, az egyszerű, tapasztalatlan árva polgárleány engedett neki. S most, mikor már régen elfelejtette, elébe áll ez az egyszerű tapasztalatlan, ártatlan libácska s tönkretévással fenyegeti egész jövőjét.

Pedig ez a jövője csakis házasságtól függ. Fanni a szép zsidóleány, még a fővárosban megismerkedett vele a múlt évi bálj idejében; Schnabele Max; a gazdag zsidó bankár pedig szives örömet odaadja neki a lányát. S az igazat megvallva, ő maga két kézzel kap e házasságon, mert egyszer vége lehet a kényelmes, uras titkárságnak is s minden képzettsége s ismeretsége dacára is csak hivataloskodnia kell majd, a mi pedig nem fér a természetéhez. Míg ez a pénzházasság meghozza neki a biztos jövőt s a fényes karriert.

Mind ezek mellett eszébe jutott Liána is. Liána, ez a kis, karcsu, csaknem sovány asszonyka, a kinek a szerelmét akaratan kívül meghódította. A kiről első látáskor csak annyit tudott, hogy kedves, kívánatos teremtség, de más szándéka, legalább komolyan, nem volt vele. Később, mikor megtudta róla, hogy az ura elhanyagolja, akkor meg már könnyűnek tartotta a diadalt s nem igen törte magát utána. De hogy a nő annyira szeresse, hogy féltékeny legyen rá s egyedül akarja birni a szerelmét: ezt a nagy hatást nem várta s igazán büszke volt rá.

És élvezni akarta a nem remélt diadalt. Az eljegyzés idejével könnyen végezett volna. Egy nappal előbb: az mit sem határoz, sőt örült neki leendő menyasszonya, apósa s az egész család egyaránt.

S a kívánt időben mégis elmegy Liánához, most már mint Schnabele Fani jegyese, hogy az asszonyt a szeretőjévé tegye.

És most, mikor a szerencse és diadal mosolyog reá, mikor fényesen házasodhatik s egy kívánatos, ártatlan asszony kínálja meg a szerelmével, most mindennék romba kell hullania s ő alábbvaló lesz az utolsó páriánál.

Most nincs mód, hogy szabaduljon Szabó Margit boszujától! Honnan vegyen ő most elő ezer forintot, mikor csak adóssága van?!

S dühe és elkeseredése mikor a legnagyobb fokra hág, eszébe jut, a gróf. Igen, hozzá megy s tanácsát, segítségét kéri.

Ugy is tett nyomban.

Sokáig volt bent a gróf szobájában. És a beszélgetés vége az lett, hogy a gróf tíz darab ropogós szazast olvasott le elébe az íróasztalra, a melyen azonban ő előbb egy levelet fogalmazott meg.

A levél Liánához szólt. Ez volt benne:

„Szerelmem! a kívánt időben ott leszek, a mint ígértem. Csak arra kérlek, hogy a kis kerti lakban várj reám. Ott szeretnék veled először találkozni. Este kilenc órakor, engedd, hogy ott ülhessem karjaiba: hű Ferenced.”

S ezt a levelet maga a gróf tette borítékba és küldte el a majorházba.

Az inas a választ már egyedül a grófnak adta át. Liána írta azt Nemes Ferencnek s tartalma e pár sor volt:

„Drágám! Kérésedet teljesítem. Vár a meg-

TÁVIRATOK.

— Jagics József jelölése.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az egyesült ellenzéki választók tegnapi értekezletükön Jagics Józsefet, a nemzeti párt hívét nagy lelkesedéssel kiáltották ki a mohácsi kerület jelöltjéül.

— **A nagycséplőgép működik.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Szilágyi Dezső tegnapi pozsonyi beszámolóján különösen kikelt a néppárt ellen; a kvótáról csak annyit mondott, hogy az osztrákok követelése jogtalan.

— **Közös akció a néppárt ellen.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Kapuvárott Molnár János apát, néppárti jelölt ellen a szabadelvű, nemzeti és Kossuth-pártiak egyesültek Gajáry főszolgabíró érdekében, aki kormánypárti programmal lépett föl.

— **Estély Csekonics grófnál.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tegnap Csekonics Endre grófnál pazarfényű estély volt Lajos Viktor főherceg tiszteletére, melyen a főváros összes notabilitásai jelen voltak.

— **Párbajozó Weisz.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ugron Gábor nyílt levelet irt a székelyekhez, melyben egy eddig az ismeretlenség homályában lévő Weisz Berthold nevű gentlemant, a ki ez idő szerint a székely földön házal mandátumért, a lehető legtalálabb fotográfiaiba mutatta be a gobéknak. Felbuzdult erre Weisz urban az ősi szittya vér és Baracs Marcell és Bende Ödön urak által provokáltatta Ugron Gábort. Ugron Krasznay Ferenc drt és Asbóth Jenőt nevezte meg segédeiül, s a megindult tárgyalások abban végződtek, hogy Weisz ur segédei 24 órai meggondolási időt kértek, amit Ugron segédei megadtak.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GÖSZTAY FLEISINGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

NYILT-TERE)

Krondorfi savanyuviz.

Stefánia trónörökösne forrás,

**kitűnő gyógyviz,
kedvelt asztali viz.**

Főraktár: Pécsen,

Hirschler Mór urnál.

Kapható mindenütt.

Legfinomabb

Kárpáti jubturót

kis bödönökben 45—50 krig ajál:

NICK A. K. Pécs,

a bazár udvarban és király-utca 3. sz.

5499. sz.

tlk. 1896.

Árverési hirdermény.

A dárdai kir. járásbiróság mint telekkvi hatóság közhirre teszi, hogy Árki Dávid és Árki János sepsei lakóoknak közös árverési kérvényük végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. jbiróság területén levő, Sepse községben fekvő, a sepsei 1025. számú tlvben felvett 108, 46, 49 hrsz. ingatlanokra s pedig a 108 hrsz. sz. ingatlanra, 123 frt, a 46 hrsz. ingatlanra s 112 soroz. házra 162 frt 90 kr. és a 49 hrsz. ingatlanra 119 frt, 40 krban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi okt. hó 31. n. d. e. 10 óraker Sepse községben a bíró házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát, vagyis

12 forint 30 krajcárt 16 forint 29 krajcárt 11 frt 94 kr. készpénzben, vagy az 1881. 60. t. cz. 42. § ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött keséhez letenni, avagy az 1881. ik 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átészolgáltatni.

Dárdán a kir. jbiróság mint telekkvi hatóságnál 1896. évi augusztus hó 17-ik napján.

Maurer Frigyes.

kir. albiró.

A pécsi papnövelde

4483 öles kertje

(Kórházutca 13. sz.) a hozzátartozó lakóházzal, istálló, sertésólak és melegházzal együtt

1897. évi január hó 1-től

kölcsönös megegyezés szerint több évre bérbeadatik.

A bérleti feltételek a semináriumi vicerector-nál (Papnövelde u. 1. sz.) tudhatók meg.

Hirdetmény.

Vb. Schmidt Sándorné sz. Müller Nanet b. szt. Lőrinczi lakos. kereskedő csődtömegéhez tartozó, B. szt. Lőrincz községben, a saját tulajdonát képezett házban levő bolt és raktár helyiségekben található és a csődleltár 28—574 tételszáma alatt felsorolt

fűszer-, vas-, festék-, üveg és rövidárukból, kályhák, lámpák és egyéb hasonnemű áruczikkékből, — Wertheim-szekrény, mérlegek és bolti állványokból álló ingóságok,

melyeknek leltár szerinti becsértéke 1330 frt 98 kr.; beszerzési ára pedig 3386 frt 62 kr., a csődválasztmányynak 1896. évi október hó 6-án hozott határozata folytán **zárt ajánlati tárgyalás útján** eladatnak.

A venni szándékozók sajátkezüleg aláírt és borítékba zárt ajánlataikat a becsérték 10%-át, vagyis **133 frt 09 krt** kitevő készpénz bemellékelése mellett alantirotnál (Ferencziek-utcája 33. sz. alatt) **1896. évi október hó 25. napjának déli 12 órájáig** nyújthatják be; — későbbi, valamint a nem határozott vételi összegben kített ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

A választmány 48 órában belül határoz az ajánlatoknak el, vagy el nem fogadása felett.

Akinek ajánlatát a választmány elfogadja, köteles az ígért vételárat alulírott tömeggondnok kezeihez **24 óra alatt** kifizetni, mit ha elmulaszt, bánatpénzét a tömeg javára elveszti, s a vételi ügylet megszűntnek tekintetik. Vevő az árukat 48 órán belül köteles átvenni.

A választmány sem a leltár helyessége, sem az áruk minősége, mennyisége és értéke tekintetében szavatosságot nem vállal, az ajánlatokhoz kötve nincs, sőt joga van valamennyit visszautasítani.

A csődleltár alantirotnál naponként d. e. 9—12; és d. u. 3—5 óráig betekinthező, ugyanazon időkbekben tekinthezők meg — alantirott közbenjöttével — az eladandó áruk is.

A vételiügylet utáni kincstári illeték és nyugta bélyeg a vevő által viselendő. Együttal közhirre tétetik, miszerint ugyancsak a csődtömeghez tartozó s a csődleltár 1—27. sz. a. felvett **pincze-felszerelések**, u. m. hordók, kádak, borprés stb. és egyéb ingóságok a csődválasztmányynak fenti napon kelt határozata folytán Szt. Lőrincz községben és illetve a helyszinén

1896. évi október hó 21-én, délután 2 óraker

nyilvános árverésen, készpénzfizetés mellett el fognak adatni.

Vevők a megvett tárgyakat kötelesek azonnal elszállítani.

Pécsen, 1896. évi október hó 16-án.

Dr. PARRAGH ANTAL

ügyvéd, csődtömeggondnok,

TAIZS JÓZSEF

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, papirkereskedés.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő berendezésü

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok, körlevelek, számlák, falragaszok, meghívók, tánczrendek, hivatalos és gazdasági táblázatok, részvények, alapszabályok, névjegyek, stb. stb. elkészítésére.

könyvkötészete

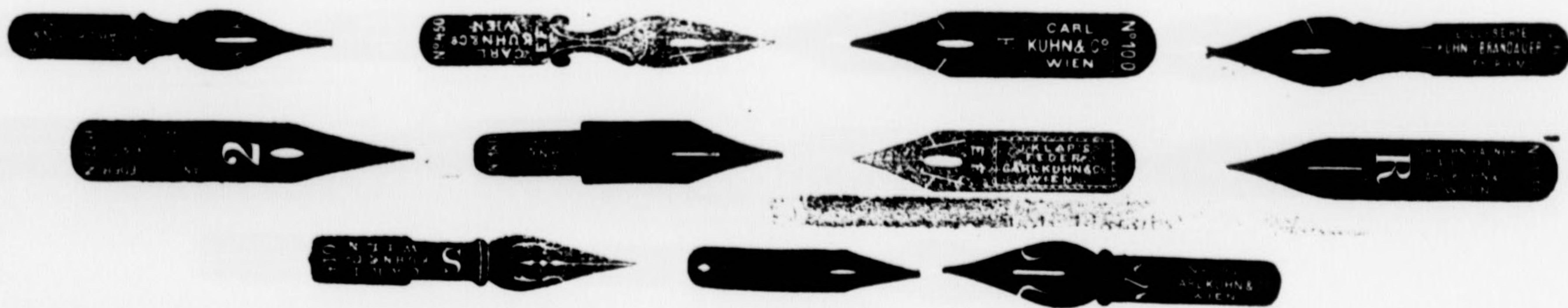
fel van szerelve papirmetsző, sodronyfüző, perforirozó, számozó, aranyozó stb. géppel, melyek segélyével a legegyszerűbbtől a legdiszesebb munkáig minden elkészíthető.

Nyomtatvány raktárából

körjegyzői, papi és ügyvédi nyomtatványok jó papiron olcsó árért kaphatók.

Papirkereskedésében

Kuhn-féle **író-tollak** nagy választékban,

Különféle levélpapírok. (Röntgen-féle sugaraknak ellenálló, kerékpár-jelvényes stb.)

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.